

har nødvendiggjort, og som udløber samtidig med Brændselsloven, men med Hensyn til hvilken jeg ikke agter at foreslaa Rigsdagen en Forlængelse. Jeg beder om Adgang til her ganske kort at begrunde, hvorfor jeg ikke agter at fremsætte Forslag om Forlængelse af Uldloven. Fra Uldnævnet er der den 15. Marts modtaget en Redegørelse for vor Stilling med Hensyn til Uldforsyning, og af denne fremgaar det, at paa dette Punkt er i Modsætning til, hvad Kullene angaar, Tilførslerne kommet ganske rigeligt i Gang, saaledes at man ikke mener, at der længere vil være Mangel paa Raastof til den indenlandske Uldindustri, og at det tværtimod maa antages, at der er opsamlet dansk Uld, som det endnu vil volde en Del Besvær at faa afsat, ogsaa efter at den er omdannet til en Raavare, fordi denne Vare er af grovere Kvalitet. Uldloven blev jo givet paa et Tidspunkt, da Landet faktisk var afspærret fra enhver Tilførsel af Raastoffer til vor Klædefabrikation, og hvor det derfor var en absolut Nødvendighed at søge at samle alle Kræfterne om at tilvejebringe det fornødne af indenlandsk Materiale til Befolkningens Forbrug. Var Krigen fortsat noget længere, vilde der ganske sikkert trods disse Foranstaltninger være opstaaet stor Mangel, men vi havde da gjort, hvad vi formaaede. Nu er Krigen og dens Virkninger paa dette Omraade ophørt glædeligt tidligere, end vi formodede, og derfor vil det ikke længere være nødvendigt at forlænge Uldloven. Dens Bortfald medfører ogsaa Bortfaldet af nogle andre Bestemmelser, men jeg har i Dag kun overfor Rigsdagen villet meddele, at medens Brændselsloven ønskes forlænget, gælder det samme ikke Uldloven.

Jeg skal dernæst have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Afvikling af de overordentlige Foranstaltninger*. Det vil være det høje Ting bekendt af Udtalelser, som fremsattes under Statslaansforhandlingerne, at Indenrigsministeriet i Januar Maaned havde paabegyndt sine Overvejelser af, hvorledes en Afvikling af de overordentlige Foranstaltninger kunde finde Sted. Med Hensyn til nogle enkelte af Foranstaltningerne, de, som særlig var en Følge af Blokadetilstanden, den fuldkomne Afspærringstilstand, bad Indenrigsministeriet den overordentlige Kommission om at tage under Overvejelse, om disse kunde bortfalde eller ændres, og samtidig dermed, om en Række Nævns Virksomhed kunde indstilles eller indskrænkes. En Følge af disse Forespørgsler er Ophævelsen af forskellige Foranstaltninger, som de nye Tilførselsforhold har gjort overflødige, men

samtidig begyndte Ministeriet en Overvejelse af mere almindelig Art, gældende Overgangen fra Krigsøkonomi til Fredstidsøkonomi, et Spørgsmaal, som beskæftiger Administrationerne og Lovgivningsmagterne i alle Lande, og som har sine store Vanskeligheder herhjemme.

Herhjemme var der i den Omstændighed, at Loven af 7. August ligesom var blevet et Feltraab, hvorom de forskellige Hære samlede sig for eller imod, en særlig Lejlighed til at overveje denne Lovs Stilling, og i den Udtalelse, jeg afgav i Folketingets Udvalg angaaende Statslaanet, nævnedes jeg derfor, at de Overvejelser, der havde været fremme i Ministeriet, blandt andet gik ud paa at indføre en Begrænsning af Varigheden af Loven af 7. August eller nærmere at bestemme eller begrænse den deri givne Myndighed eller gøre bestaaende fremdeles nødvendige regulerende Foranstaltninger til Genstand for særlig Lovgivning. Denne Hjemmel, som Loven af 7. August 1914 giver, er jo i Ordene stærkt sammentrængt, men det er ikke en videregaaende Myndighed, end andre Landes Regeringer i disse Tider har siddet inde med. Hvis nogen her paa Ting eller ude i Befolkningen skulde være af den Opfattelse, at den Myndighed, Regeringen her har siddet inde med, er noget specielt, et specielt dansk Fænomen, tager han fejl. Tværtimod, alle Landes Regeringer har været udstyrede med en lignende Myndighed, men den har altsaa i den danske Lovgivning været kort formuleret. Man kunde da blandt andet tænke sig, at det kunde være nyttigt under Overgangstiden nærmere at bestemme denne Myndighed, og i saa Henseende har man haft Opmærksomheden henvendt paa de skandinaviske Landes Ordninger. Som Bilag til dette Forslag her er optrykt de grundlæggende Love, som bestemmer Regeringernes Myndighed i Norge og Sverige. En aandfuld Mand, har jeg set, sagde i Gaar, at fra i Dag skulde det være forbudt at oversætte noget af de nordiske Landes Sprog til det andet, og denne udtalte Regel har jeg fulgt, skønt jeg ikke kendte den, ved at optrykke de svenske Love paa Svensk. Den norske Lov er det for saa vidt let at beskæftige sig med, som den samler i enkelte Bestemmelser de forskellige Myndigheder, som Regeringen har været udstyret med. Jeg bemærker, at denne Lov ikke er givet ved Krigens Begyndelse, men saa sent som den 17. Juli 1918, idet man i Norge er gaaet den Vej, at man har givet Regeringen Bemyndigelser i en Lov og derefter forandret og forlænget og stadig